

Begrundelse

Det fremgår af Jyllands-Posten søndag den 9. januar 2000, at der ikke eksisterer en ret, end ikke for flygtninge, til at komme ind i et land med henvisning til FN's flygtningekonvention, menneskerettighedskonventionen, torturkonventionen eller konventionen til bekæmpelse af racediskrimination. Det er de danske politikere selv, som i udlændingeloven har besluttet at give permanent opholdstilladelse til de asylansøgere, der får status som flygtninge med opholdstilladelse i Danmark. Andre lande, blandt andet Tyskland, er langt mere karrige med at give permanente opholdstilladelser.

Spørgeren er på baggrund af ovenstående oplysning interesseret i at få oplyst, om en ophævelse af retskravet på opholdstilladelse til flygtninge kan ske uden problemer i forhold til konventionerne.

Svar (2/ 2 2000)

Indenrigsministeren (Thorild Simonsen): Som nævnt i min besvarelse af spørgsmål nr. S 1186 af 24. januar 2000 fra samme spørger indebærer Danmarks forpligtelser efter flygtningekonventionen ikke en udtrykkelig pligt til at udstede en formel opholdstilladelse til konventionsflygtninge. Danmark er således ikke i medfør af flygtningekonventionen forpligtet til at give konventionsflygtninge retskrav på opholdstilladelse i Danmark.

Flygtningekonventionen indeholder imidlertid alene en pligt til at beskytte personer omfattet af flygtningekonventionen mod udsendelse til et land, hvor de pågældende vil være i risiko for forfølgelse af de i konventionen anførte grunde eller for at blive videresendt til et sådant land. Danmark er tillige forpligtet til at give personer omfattet af flygtningekonventionen, som Danmark yder beskyttelse her i landet, de rettigheder, der følger af konventionen.

I de tilfælde, hvor grundlaget for en asylansøgning ligger uden for flygtningekonventionens anvendelsesområde, indebærer Danmarks forpligtelser efter bl.a. Den Europæiske Menneskerettighedskonventions artikel 3 og FN's torturkonventions artikel 3 og 16 et forbud mod udsendelse af personer til et land, hvor de vil blive underkastet tortur eller blive udsat for

umenneskelig eller nedværdigende behandling eller straf. Bestemmelserne forpligter Danmark til ikke at udsende de pågældende til sådanne lande.

En ophævelse af retskravet på opholdstilladelse efter udlændingelovens § 7 vil således ikke kunne ske, uden at der i en eller anden form ydes beskyttelse til dels de personer, der er omfattet af flygtningekonventionen, dels de personer, som Danmark efter de øvrige internationale konventioner, Danmark har tiltrådt, er forpligtet til ikke at udsende.

Spm. nr. S 1195

Til udenrigsministeren (24/1 2000) af:

Kristian Thulesen Dahl (DF):

»Vil udenrigsministeren oplyse, om de lande, der har tilsluttet sig den i Genève den 28. juli 1951 undertegnede konvention om flygtnings retsstilling, i deres nationale lovgivninger har en bestemmelse svarende til bestemmelsen i den danske udlændingelovs § 7, stk. 2, der giver asyl til flygtninge, der er forfulgt af lignende grunde som anført i konventionen, eller om Danmark er alene om at have denne bestemmelse?«

Begrundelse

I Danmark gives opholdstilladelse til udlændinge, der er omfattet af flygtningekonventionen af 28. juli 1951, jf. udlændingelovens § 7, stk. 1. Det må man ligeledes forvente, at alle de lande, der har tilsluttet sig flygtningekonventionen, også gør.

Herudover giver Danmark opholdstilladelse til udlændinge, der ikke er omfattet af flygtningekonventionen, men hvor det af lignende grunde som anført i konventionen eller hvor det af andre tungtvejende grunde ikke bør kræves, at den pågældende vender tilbage til sit hjemland, jf. § 7, stk. 2, i udlændingeloven.

Spørgsmålet går på, om de lande, der har tilsluttet sig flygtningekonventionen, i deres nationale lovgivning har en tilsvarende bestemmelse, som Danmark har det i udlændingelovens § 7, stk. 2, eller om Danmark er alene om at have en sådan bestemmelse.